

 Olvasmány
Jer 23, 1-6

Ezt mondja az Úr:

„Jaj a pásztoroknak, akik veszni hagyják és szétszélesztik legelóm juhait.”

Ezért ezt mondja az Úr, Izrael Istene a pásztoroknak, akik népemét vezetik: „Szétszélesztettétek nyájamat, szétkergettétek, s nem törődtek vele. Nos, nekem majd gondom lesz rátok, mégpedig gonosz tetteitek szerint” – mondja az Úr.

„Nyájam maradékát viszont magam gyűjtöm össze azokból az országokból, ahová elűztem őket: visszahozom őket legelőikre, ott gyarapodni fognak és megsokasodnak. Pásztorokat rendelek föléljük, hogy gondjukat viseljék és legeltessék őket: nem félnek és nem remegnek többé, és egy sem vész el közülük” – mondja az Úr.

„Íme, jönnek napok – mondja az Úr –, amikor igaz sarjat támasztok Dávidnak. Királyként uralkodik majd, bölcsen kormányoz, s gondja lesz az országban a jogra és az igazságra. Az ő napjaiban megszabadul Juda, és biztonságban él Izrael. Ez lesz a neve, amelyen szólítják: Az Úr a mi igazságunk.”

 Szentlecke
Ef 2, 13-18

Testvéreim! Ti, akik egykor „távol” voltatok, Krisztus Jézusban most „közel” kerültetek, Krisztus vére árán.

Ő a mi békességünk, aki a kettőt (Izraelt és a pogányokat) eggyé forrasztotta, és a közénk emelt válaszfalat ledöntötte, az ellenségeskedést kiküszöbölte saját testében. A törvényt ugyanis parancsaival és rendelkezéseivel együtt érvénytelenítette. Mint békeszerző a két népet magában eggyé, új emberré teremtette, és egy testben mind a kettőt kiengesztelte Istennel kereszthalála által, amellyel az ellenségeskedést megölte.

Eljött, hogy békét hirdessen nektek, a távol levőknek, és békét a közel levőknek. Az ő révén van mindkettőnknek szabad utunk az egy Lélekben az Atyához.

 Evangélium
Mk 6, 30-34

Abban az időben:

Az apostolok összegyűltek Jézushoz, és beszámoltak mindarról, amit tettek és tanítottak. Ő így szólt hozzájuk: „Gyertek ti is, (menjünk) a pusztaságba egy magányos helyre, hogy pihenjete egy kicsit!” Mert olyan nagy jövés-menés volt körülöttük, hogy még evésre sem maradt idejük.

Bárkába szálltak tehát és elmentek egy elhagyatott helyre, hogy magukban legyenek. De sokan látták, amikor elmentek, és sokan megtudták. Erre minden városból gyalog oda-siettek, és megelözték őket.

Amikor kiszállt és látta a nagy tömeget, megesett rajtuk a szíve. Olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok. Ezért tanítani kezdte őket sok mindenre.

A jó Pásztor

Urunk, nem abban van az erősségünk, hogy követjük a te lábnyomodat minden át, hiszen olyan sokszor nem így van. Lemaradunk tőled, elvesztünk szem elől. Abban van a biztosítékunk és örök életünk ígérete, hogy te vezetsz bennünket.

Köszönjük, hogy kézen fogva vezetsz a mennyei cél felé. Nincs ilyen pásztor más. Te vagy az egyedüli, Urunk. Kizárólagosan valljuk, hogy csak te vagy a Megváltó, az Üdvözítő, a Szabadító. Valljuk, hogy nem lehet máshogy eljutni az örök életbe, csak rajtad keresztül.

Köszönjük a te golgotai keresztedet, Úr Jézus Krisztus. A juhokat annyira szeretted, hogy életedet adtad értük. Életed árán is pásztoroltad és védted a te népedet.

Köszönjük, hogy ha olyan sokszor bizonytalanok is vagyunk benne, mégis te vagy, aki vezetsz bennünket ebben a földi életben.

Bocsásd meg hitetlenségünket, kételkedésünket, amikor azt gondoljuk: nincs pásztorunk, és azt csinálunk, amit akarunk. Taníts meg arra, hogy a tőled való függőség a veled való szeretetkapcsolatnak a drága biztosítéka számunkra. Tőled függeni a legjobb dolog ezen a világon. A te pásztorlásod alatt élni, dolgozni, családjunkban lenni a legjobb dolog a világon.

Így hadd nézzünk rád, Urunk, mindannyian: te vagy a pásztorunk. És akinek még nem vagy pásztor, engedd, hogy ez az ige elérjen az ő szívéhez, s megragadja az életét, és ez a hatalmas szeretet kihozza a bűn mélységéből.

forrás: PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK, Horváth Géza

HIRDETÉS

A Plébánia Hivatal július és augusztus hónapokban hétköznapokon 8.00–12.00 óráig tart nyitva.